

Posudek bakalářské práce

Lenky Krátké

Buquouyské sklo

Lapidární titul bakalářské práce Lenky Krátké vystihuje beze zbytku její téma. Autorka se zabývá fenoménem sklářské produkce v hutích na jihočeském panství Buquoyů od 17. století do roku 1910. Práce staví především na poznacích z katalogu Heleny Brožkové (Buquouyské sklo 1620-1851), nicméně autorka necouvla ani před archivními rešeršemi a práci doplnila poznatky ze sekundární odborné literatury o českém historickém sklu. Práce je členěná do 6 kapitol se závěrem, seznamem literatury a pramenů a doprovázena kvalitní obrazovou přílohou.

Po úvodní kapitole se Lenka Krátká věnuje genealogii šlechtického rodu Buquoy de Longueval pocházejícího z oblasti na pomezí severní Francie a frankofoních Flander. Třetí kapitola je chronologické defilé Buquoyů, působících do poloviny 20. století v Čechách, kam je 1620 uvedl císařský generál Karel Bonventura Buquoy. Buquoyové se usadili na konfiskovaných Švamberských statcích v oblasti Novohradských Hor na česko-rakouském pomezí. Zde se dovídáme o spoustu zajímavých a pro kulturní dějiny regionu významných údajů a poznáváme nejvýznamější členy rodu jako mecenáše, stavebníky, státníky, sociální a hospodářské reformátory, polyhistory a literáty. I když jejich hospodaření prodělávalo různá „ups and downs“ patřili Buquoyové mezi nejzámožnější šlechtické rodiny monarchie. V hospodaření mohli navázat i na starší rožmberské podnikatelské tradice a tak již 1623 obnovila vdova po Karlu Bonaventurovi, pragmatická Maria Magdalena Buquoy-de Biglia sklárnu u Hojné Vody, které měly vbrzku následovat další. Čtvrtá kapitola je věnována lokální sklářské výrobě před příchodem Buquoyů a pátá kapitola je chronologicky sestavený přehled jednotlivých buquouyských skláren, jejich dějin od založení až k zániku s charakteristikou jejich sklářských produktů. Šestá, objemově nejrozsáhlejší kapitola je, po krátkém úvodu o problematice evropského sklářství v první polovině 17. století, věnovaná vzniku charakteristického buquouyského skla a jeho vývoji od 17. do 19. století se zřetelem na jeho nejrůznější typy.

Bakalářská práce Lenky Krátké je logicky a přehledně strukturovaná a obsahově vyvážená. Poznámkový aparát by mohl být redukován na místech, kde cituje pouze jediný pramen a navíc nota bene i stejný locus. Pozornému čtenáři asi neunikne bohužel kvalitativní jazykový zlom mezi genealogickými statěmi a samotným pojednáním o buquouyském skle. Zatímco

posledně jmenovaný je jazykově i gramaticky vyvážený, závažným nedostatkem genealogického textu je jazyková úroveň, co se překlepů, stylistiky, gramatiky a částečně i pravopisu týče (hrady se spíše než „dobily“ asi přece jenom „dobyly“).

Bakalářskou práci Lenky Krátké i přes kritické připomínky **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „**velmi dobře**“.

Prof. PhDr. Petr Fidler

Svitavy 8. 6. 2013